

Psalm 63

Tekst: Psalm 63 vers 4a

Want Uw goedertierenheid is beter dan het leven

- dat Gods goedertierenheid beter is dan het leven

- waarom Gods goedertierenheid beter is dan het leven

Gemeente, er zijn als je dat taalkundig uitdrukt tegenstellingen en vergelijkingen. Tegenstellingen kun je vaak herkennen aan het woordje maar en die kent de Bijbel ook, heel fundamenteel en diepgaand ook. Denk aan Psalm 42: Al Uw baren en Uw golven zijn over mij heengegaan, maar de Heere zal des daags Zijn goedertierenheid gebieden. Psalm 130, zo mogelijk nog fundamenteler: Zo Gij in het recht zou treden en de ongerechtigheden gadeslaan, Heere, wie zou bestaan, maar bij U is vergeving. Diepe tegenstellingen, zwart-wit, nood-verlossing, schuld-vergeving. Heel diep verankerd in de Schrift. Maar als we eens goed naar onze tekst kijken dan zien we dat dat in onze tekst niet aan de orde is. Het woordje maar staat er ook niet in. Het leven en Gods goedertierenheid worden niet door het woordje maar tegenover elkaar gezet, nee, het is geen tegenstelling, het is een vergelijking, dat kun je zien aan het woordje beter dan. Beter is de vergrotende trap van goed, dus David die vergelijkt in onze tekst twee dingen met elkaar. Ze zijn allebei goed, want allebei zijn ze van God. Het leven, en dat is goed en Uw goedertierenheid en als David dat met elkaar vergelijkt, ja, dan belijdt hij van harte, uit de grond van zijn hart, dan is Uw goedertierenheid Heere, toch beter dan het leven. Het ene is goed, mooi, maar het andere dat is toch nog zoveel beter en nou gaat het erom gemeente, dat wij die belijdenis nou maar van harte vanavond opnieuw, voor het eerst, leren meebeamen met David. En nu willen we eerst met elkaar kijken naar het eerste, het leven. Het leven dat een gave van God is en daarom in beginsel ook goed is, want wat God geeft, dat is goed. God blaast de adem in ons en we leven zolang en omdat God ons het leven geeft. Als je daar wat over nadenkt en in de biologie daar hoe langer, hoe dieper op ingaat in de loop van de jaren van de wetenschap, wordt het alleen maar wonderlijker wat leven is. Leven, je hart, je longen, hoeveel miljoenen cellen en genen liggen niet allemaal op z'n plek en functioneren naar behoren. De meest ingenieuze computer is nog niet te vergelijken met wat nou het door God geschapen leven is, zo wonderlijk alles in elkaar passend, een geschenk van God en neemt Hij de adem weg dan leven wij niet meer. Daarom is het ook geen wonder, dat het leven ons mensen, dieren ook trouwens, lief is, dat we aan het leven gehecht zijn. Je wilt graag leven. Je wilt als kind 's avonds zo laat mogelijk naar bed toe, je wilt nog graag er allemaal bij zijn. Leven en je ziet vanavond uit naar morgen, vakantie, allemaal dingen doen morgen, zie je uit naar overmorgen, ja je hebt het leven lief. Eigenlijk kan een mens er niet genoeg van krijgen. Dat merk je het sterkst als het leven bedreigd wordt. Dat wist ook de duivel al, die zegt ook nog wel eens rake dingen, toen het over Job ging, huid voor huid, al wat een mens heeft, zal hij geven voor zijn leven en dat had de duivel in zijn mensenkennis toch ook wel goed gezien. Als het nodig is wil een mens een miljoen aan losgeld geven, als hij daarmee zijn leven kan behouden of als het ware terugkrijgen. Als het nodig is wil iemand chemokuren met de meest ellendige bijwerkingen ondergaan en doorstaan als hem dat kans van leven geeft tenminste. En wat zou hij willen doen om het leven van een geliefde van je te kunnen vasthouden en te laten blijven. Er zou geen geld en goed te tellen zijn, wat je niet zou willen doen om het leven te kunnen vasthouden, juist in crisissituaties. Het leven is een gave, goede gave van God. Vergelijk het met een prachtig porseleinen schaal. Ik noem het niet voor niets een porseleinen schaal. Aan de ene kant kostbaar en prachtig, aan de andere kant porselein, zo breekbaar, zo kwetsbaar ook. Het leven is een prachtige porseleinen schaal van ons leven, toch maar al t vaak maar weer gevuld met allerlei andere gaven. Helmaal leeg is die schaal van het leven toch eigenlijk voor niemand, als is er zeker wel verschil in wat er allemaal in die schaal van je leven nog bij gegeven wordt, maar als je er eens over nadenkt, wat legt God veel in die schaal van je leven. Mensen die je om je heen mag hebben, ouders, vrienden, man, vrouw, vriend, vriendin, mensen met wie we ons verbonden weten, die ons leven vreugde en glans geven of een andere gave in die schaal van ons leven, wat we allemaal te eten en te drinken krijgen, en dat is toch werkelijk voor ons wel meer dan dat we persé nodig hebben, om in leven te kunnen blijven, zoveel meer geeft God, dan we

in ons leven strikt genomen echt puur nodig zouden hebben.. Weer een andere gave in die schaal kan je werk zijn, wat kun je daarvan genieten, je erin ontplooiën en er dankbaar voor zijn, de gave van je gezondheid, dat je mag zien, als dat zo is, horen, lopen, dingen doen, dingen ondernemen, dat je kan gaan en staan waar je wilt zo vaak en dan geeft God sommige dagen waarop je het nog meer als op andere dagen bewust tot je door mag laten dringen, dat is ook een roeping dan, als God bijvoorbeeld een verjaardag geeft, en jubileumdag, een dag dat je ergens voor slagen mag, alsof God dan wil zeggen, kijk nou toch eens terug, wat heb ik toch veel op die schaal van je leven of huwelijksleven weggelegd, wat mag je toch ontzaggelijk veel goeds uit mijn hand ontvangen, is het niet. Toen professor Algera 90 jaar geworden was, schreef hij een boek, had als titel “een mooie lange dag”. Hij was 90 jaar en keek op zijn leven terug, ’t was mooi, ’t was lang, 90 jaar en ’t was eigenlijk toch maar een dag, zo door je vingers heen geglipt, toen hij er als 90-jarige op terugkeek, maar ’t was wel mooi en dat mooie, dat zit ’m er vooral in, als je met David mag belijden, dat je dat leven niet als een bezit ziet en ervaart, maar als een geschenk, een gave. Wil je het verschil tussen die twee woorden eens proeven, of iets een bezit van je is of een geschenk voor je is. Moet je maar eens denken, dat je een auto hebt gekocht, ik weet niet hoeveel 10.000 euro, nou die is je bezit, je hebt hem betaald en die is van jou. Stel je voor na 3 dagen begeeft die auto het, dat moet toch werkelijk niet mogen, dat die auto van mij het nou al begeeft, na 3 dagen notabene. Maar in een ander geval, als jij zonder auto zit en je buurman zegt, joh, je zit nu in de narigheid, je hebt geen auto nou, gebruik die van mij een dag, nou dat is heel mooi. En een dag later zegt hij, joh, gebruik hem nog maar een dag, nou meent hij dat? En de derde dag zegt hij weer, joh gebruik de mijn nog maar een dag. Al 3 dagen dat ik hem heb gekregen en te leen heb gekregen. Kijk of je leven nou een bezit is voor je gevoel, dan duurt het toch altijd tekort en ’t moet toch niet mogen dat er een keer aan geschud wordt en aan het rafelen gaat. Als je het leven als een geschenk leert ervaren, één dag, twee dagen, drie dagen en God zegt hier gebruik het maar, ontvang het maar, weken, maanden, jaren, wat een gave, dat U mij het leven geeft, te leen geeft Heere. Iemand anders schreef eens een boek met de titel “te mogen leven”, dat er na de zondeval nog leven door God gegeven wordt. En hoe dicht bij de Heere leven mag, hoe dieper je beseft ook, o God, wat krijgt U er nou van terug van me, dat staat er toch in geen verhouding toe. Als ik al die schatten zie en die gaven die U mij het leven geeft. Wat is mijn leven verweven met de zonden. Het is niet te denken zonder dat er zonden in zitten en doorheen zit, waardoor ik U op geen stukken na teruggeef, wat U mij allemaal in het leven geeft. En hoe dicht bij de Heere, hoe wonderlijker dat geschenk van het leven en hoe beschamender Heere, wat U er allemaal niet van krijgt en niet uit terugontvangt van me. Het leven, een mooi geschenk van God. Komt het dan nooit anders voor? Jawel, het komt ook anders voor. Iemand kan in dit leven buiten het paradijs zelfs levensmoe zijn, zelfs het leven zo moe zijn, het leven zo niet meer zien zitten, dat hij zegt het hoeft van mij niet meer, dat iemand verlangt naar de dood en dat kan ook al jong zijn, zo depressief dat je suïcidale neigingen en drang in je voelt, maar dan voel je ook wel heel diep aan, dat is niet waarvoor het leven bedoeld is, daarom voel je je daar ook zo verschrikkelijk ongelukkig in, want dat is zo tegengesteld aan het wezen van het leven als geschenk van God. Wat kun je je dan donker en verlaten voelen, ik zou zeggen juist dan, vooral dan, luister zeker verder, want er is meer dan dit leven. We hebben nou gekeken met elkaar, geprobeerd wat te kijken naar het woordje leven. En dat was best een heel wonderlijk, groots iets. Nou gaan we kijken naar het andere woordje waar David het mee vergelijkt, het woordje goedertierenheid. Goedertierenheid, God goedertierenheid, dat kun je ontleden in twee wat andere Nederlandse woorden. Het is eigenlijk een samensmelting van liefde en trouw, die twee bij elkaar en in elkaar. Liefde en trouw, dat is goedertierenheid. Nu zou je kunnen zeggen, dat hoort toch eigenlijk zo, liefde en trouw horen toch ook aan elkaar vast te zitten en samen op te gaan, nou dat is waar, maar het is hier bij ons mensen lang niet altijd zo. Liefde of wat wij voor liefde aanzien of liefde noemen kan van hele korte duur zijn, kan over gaan. Iemand kreeg verkering, was tot over z’n oren toe verliefd, iemand ging trouwen en hield van z’n vrouw en dan wordt die ander gehandicapt, krijgt veel verzorging nodig na een ongeluk en kan zo weinig meer teruggeven en nou komt het voor in onze mensen samenleving dat die ene dan zegt,

nou als ik nou zoveel voor jou moet doen, je kan me er zo weinig voor teruggeven, dan houdt het voor mij op, dan laat ik je in de steek en dan zoek ik een ander, ga ik los van jou verder. Liefde, het leek liefde te zijn, maar toen het wat ging kosten was het geen trouwe liefde, nou en dat is nou bij God altijd wel het geval. Gods liefde is per definitie trouwe liefde, ook al kost Hem dat ontzagelijk veel, al vielen Zijn kinderen, Zijn verkorenen in de greep van de duivel, de zonden, de vloek en de dood. Al konden Zijn kinderen, Zijn verkorenen niets meer teruggeven, al vroeg dat van God de gave van Zijn eniggeboren Zoon. Al vroeg het van de Zoon z'n gang door het leven naar het kruis en naar de nederdaling ter hel toe, het was Hem niet teveel. Het kon Hem zoveel niet koten of Zijn liefde had het er voor over. Gods liefde is een trouwe liefde tot elke prijs, tot het bloed van Zijn Zoon toe, zo lief heeft God de Zijnen. Zijn goedertierenheid, trouwe liefde. En je kunt het ook omdraaien, het is ook liefdevolle trouw, want trouw onder mensen, dat kan weer een soort verplichting worden, een soort automatisme worden, maar waar elke liefde uit weggegaan is. Kun je weer aan het huwelijk denken, maar ook in verzorging, verpleging, als je voor de 100^e keer iemand moet verschonen en voor de 100^e keer iemands rietje naar z'n mond moet brengen, dan kan het bij ons mensen wel eens zijn, dat iemand het wel trouw doet, maar niet meer zo uit liefde, het wordt een automatisme, een gewoonte, waar maar bitter weinig gevoel meer achter zit en waar soms zelfs een stuk moeheid in kan zitten, maar Gods trouw is, blijft altijd liefdevolle trouw, al is het voor de 100^e keer, al moet Hij voor de 1000^e keer Zijn kind weer achterna lopen om het weer terug te brengen, Hij doet het nog steeds met een trouw, waarachter een liefde brandt en opwelt, als was het de 1^e keer en al moet God voor de 100^e keer je wonden verbinden en je smart helen en je littekens verbinden. Hij doet het ook de 100^e keer weer met een trouw die bol staat van pure, zuivere, tere liefde, altijd maar weer, tot en met de 100.000^e keer toe. Zijn trouw is en blijft liefdevolle trouw. Kijk en die twee dus bij elkaar, trouwe liefde en liefdevolle trouw, dat is Gods goedertierenheid, dat is Zijn goedertierenheid voor Zijn gekenden, voor Zijn kinderen. Met zulk een liefde heeft Hij Zijn gekenden lief, met zulk een trouw is en blijft Hij Zijn verkorenen trouw en dan hoor je dat zo mooi, alsof het ervoor geschreven is zou je zeggen in het Avondmaalsformulier, zo dikwijls als gij dit brood, deze beker gegeven wordt, zult gij daardoor verzekerd worden van deze Mijn hartelijke liefde en trouw, goedertierenheid, van deze liefde en trouw jegens u, dat Ik voor u, Mezelf geef, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Gods goedertierenheid tot in Zijn hart, tot in Zijn wezen open gewelt, Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. En die goedertierenheid van God, ja waar kom je die nou tegen, wat dat wist David wel, 'k heb U voorheen beschouwt in 't heiligdom, daar, in Zijn dienst, in de inzetten van Zijn Woord en van de sacramenten van de Heilige Doop en het Heilig Avondmaal. Gods inzetten zijn als spiegels, waarin Zijn goedertierenheid oplicht en geopenbaard wordt en gezien mag worden. Daarom wie Gods goedertierenheid liefheeft, die heeft Zijn dienst lief, kan toch niet anders, want daar in Uw dienst Heere, daar mag ik het zien, Uw goedertierenheid, Uw liefelijkheid en schone dienst aanschouwen en meer nog. In een spiegel kun je alleen maar kijken, maar Gods inzetten, het Woord en de sacramenten Doop en Avondmaal zijn ook als een rivier, als een rivier die de gemeente doorsnijdt, die langs je leven loopt en die je leven omspoelt. In een spiegel kun je alleen maar kijken, in een rivier daar kun je van drinken. Drinken van Gods goedertierenheid, Uw trouwe liefde, Uw liefdevolle trouw en dorstigen mogen drinken van Gods goedertierenheid, kijk en dat doet David zeggen "Heere Uw goedertierenheid is beter dan het leven, want als je die proeft en als je daarvan drinkt in Zijn huis, in Zijn Woord, in de Doop en aan Zijn tafel, dat is beter dan het leven zelf. En nou zei Luther: al in de Psalmen zien we Gods kinderen in het hart, nou dan zien we hier Gods kinderen in het hart, al God kinderen, die beamen, die belijden, die getuigen het, Uw goedertierenheid Heere is beter dan het leven. 'k Heb Hem gezien in Uw inzetten, ik heb Hem gesmaakt, geproefd in Uw inzetten en die is beter dan het leven. Kijken we daarmee nou in uw hart en jouw hart, want daar zie je Gods kinderen in het hart en waar dat in je hart ligt, ben je een kind van God of je het zelf geloven durft of niet, maar waar dat niet in je hart ligt en als je daar vreemd aan bent, dan ben je dus ook niet bij Gods kinderen en waar je dan wel bent, dan ben je nog een kind van de duivel en nou is het ook met die goedertierenheid van God zo, net als bij het leven toch, juist in crisissituaties hang je er het meeste aan, merk je hoe zeer je ernaar schreeuwen kunt. Je

moet maar eens het bericht krijgen dat er een ongeneeslijke ziekte bij je is geconstateerd. Wat schreeuwt je hart dan naar het leven, dat je zoveel waard is, maar je moet maar eens in een crisissituatie komen, dat je voor je gevoel Gods goedertierenheid moet missen, dat God Zijn goedertierenheid voor je verbergt en als het ware Zijn hand bedekkend oplegt en dat je het terecht of niet voor jezelf ervaart, dat je geen toegang tot Hem hebt en geen thuis bij Hem vindt, dat God vertoorned op je is en het vliegt je aan en je denkt je in, als ik nou voor eeuwig Gods goedertierenheid zou moeten missen en nooit meer zou zien of proeven, dat is bitterder dan de dood, m'n ziel dorst naar U en mijn hart schreeuwt naar U, o God, in een land, dor en mat, zonder water toch, juist als 't echt voor je gevoel Gods goedertierenheid wijkt en op afstand is, kan je hart zo schreeuwen naar die goedertierenheid. Wat heb ik aan 100 jaar van leven als ik op weg moet zijn naar een eeuwig missen van Gods goedertierenheid, dat ik nog maar een jaar, een dag te leven heb, maar dan in en met Gods goedertierenheid, dat is de belijdenis van David. Is dat ook de belijdenis van u en van jou, Uw goedertierenheid is beter dan het leven. We hebben geprobeerd gemeente te zien dat dat zo is. Het tweede punt voor vanavond, waarom is God goedertierenheid beter dan het leven. In het dikke Psalmcommentaar van Spurgeon, ik dacht in 5 delen te verkrijgen onder ons, noemt Spurgeon op die vraag drie antwoorden en die proberen we wat met elkaar na te lopen, na te gaan. Drie antwoorden op die vraag, waarom is nou Gods goedertierenheid zoveel beter dan het leven. In de eerste plaats even op wat kleine woordjes letten, voor leven staat in onze tekst het woordje het, een lidwoord, maar voor het woordje goedertierenheid staat in onze tekst het woordje Uw, een bezittelijk voornaamwoord. Dus het leven dat is een gave van God, en hele mooie gave van God, maar Zijn goedertierenheid dat is iets van Hemzelf, dat is iets van Zijn wezen, dat is iets van Zijn openbaring. Uw goedertierenheid en iemands persoon is altijd meer dan Zijn gaven, vergelijk het met een soldaat die in Uruzgan is voor het leger, dat kan nog net in deze periode en die soldaat was verloofd toen hij wegging en stel je nou eens voor, die soldaat heeft geregeld hier met een bloemist in Nederland, dat zolang hij in Uruzgan is, zijn verloofde elke week een bos bloemen thuis bezorgd krijgt van d'r verloofde, als blijkt dat hij aan haar denkt en dat hij haar niet vergeten is. En nou komt de dag dat de soldaat zelf terugkomt en op Schiphol landt en dat hij zijn armen open doet om zijn verloofde in z'n armen te ontvangen. Ze ziet hem zelf weer, dan denkt die verloofde niet, als hij nog een maand langer weggebleven was, had ik nog 4 bossen bloemen extra gekregen, nee natuurlijk niet, de persoon zelf is veel meer waard dan al z'n gaven als het goed is toch. Zo is het leven een gave van God, maar Zijn goedertierenheid, dat is God zelf, dat is Zijn wezen, dat is Hijzelf in de Heere Jezus Christus, daarin klopt Zijn hart en als je Hemzelf ontmoet in Zijn dienst, onder Zijn Woord, met je gevouwen handen aan Zijn tafel, dat is toch zoveel beter dan Zijn gaven. Kijk het leven, dat kan een mens moe worden, maar nooit is iemand Gods goedertierenheid moe geworden, dat hij zou zeggen, daar heb ik nou genoeg van, dat hoeft voor mij niet meer, nee, want dat is God zelf, heb je nooit genoeg van, hoe meer God Zichzelf geeft hoe meer je leert te ontvangen en hoe vaker dat Hij Zichzelf aan je geeft, Zijn goedertierenheid, hoe vaker je Hem weer opnieuw zou willen ontvangen. Iemand zal nooit zeggen: Heere ik ben Uw goedertierenheid moe, want Zijn goedertierenheid dat is dat Hij je in Zijn armen neemt en aan Zijn hart, Zijn Middelaarshart drukt, dat is Zijn goedertierenheid en die is daarom beter dan het leven, want het is God zelf die Zich daarin openbaart. Kijk een godsdienst, die nooit God Zelf ontmoet heeft, ja dat is een godsdienst zonder hart en wat er allemaal in zit doet er allemaal niet zoveel toe, maar dat is een ijdele en een lege en een vergeefse godsdienst, want het Wezen van de godsdienst is God in Christus Zelf ontmoet te hebben, Dat is het eerste antwoord, omdat die goedertierenheid ten diepste God Zelf is. En dan geeft Spurgeon het tweede antwoord op die vraag, waarom is Gods goedertierenheid nou beter dan het leven, nou dat is ten tweede zo en misschien dacht u al een heel eind vooruit, aan het begin van de preek, omdat je moet zeggen het leven, dat is die porseleinen schaal, een prachtig geschenk van God, een goede gave, maar ja, daar geldt wel van, puur goed is het nooit meer, enkel vreugde is het voor niemand meer, het is buiten het paradijs altijd een geschonden leven, bij de een hier, bij de ander daar, bij de een meer, de ander minder, hoe je het dan ook zeggen wil, want het is nooit puur en ongemengd goed en mooi. Je huwelijk begon goed, maar d'r kunnen zulke andere dingen bij en tussen komen. Je had plezier in je werk, maar er is wat gebeurd en 't wordt toch nooit

helemaal meer zo mooi als vroeger. Je had een blijmoedige aard, maar na alles wat er gebeurd is, zijn er wel krassen op gekomen. Het leven loopt nogal wat op onderweg. En bovendien het is ook nooit constant, het kan vandaag zus zijn en morgen zo, at hoorden we ook vanmorgen al trouwens, vandaag gezond, morgen ziek, vandaag werk, morgen op straat, vandaag getrouwd, morgen niet meer, vandaag geniet je van een heleboel dingen die God in Zijn goedheid geeft en morgen heb je pijn en verdriet om wat er daarna gebeurd en gekomen is. Het leven is een gave van God, maar nooit meer ongeschonden, alleen maar goed, daarom, Psalm 90 zegt ook het uitnemendste van die is moeite en verdriet, daarom als je ook alleen dit leven kent, dan ben je zo ontzaggelijk onzeker, ja dat wil je wel niet weten en dat overschreeuw je wat of dat duw je maar een eind weg, want daar wil je niet aan denken, maar als je inderdaad niets anders dan dit leven hebt en alles wat er in dit leven te vinden is, dan zit er een scheur van onzekerheid diep onder, die een keer voor een aardbeving zorgt. Onzekerheid tot in de vezels van je bestaan toe, maar Gods goedertierenheid die heeft dat niet, dat is niet op en neer, vandaag wel, morgen niet. Gods goedertierenheid is constant, is altijd even sterk, kun je altijd van op aan, ja van eeuwigheid tot eeuwigheid, bergen kunnen wijken, heuvelen kunnen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, die is puur goed, constant, onafgebroken. Wat ik ervan merk dat kan wel eens wisselen, God kan Zijn gedaante van goedertierenheid als het ware verbergen als vanmorgen achter kastijdingen en beproevingen, maar daarom is Zijn goedertierenheid er nog wel en die is niet veranderd. En juist als je leven in z'n donkerste tijden is, dan kun je het soms zo tot je verrassing het sterkste gewaar mogen worden, Uw goedertierenheid die blijft Heere en die wisselt en die wankelt niet, al wissel en wankel ik van ogenblik tot ogenblik en als Zijn goedertierenheid als het ware achter de wolken vandaan tevoorschijn komt als de zon, dan kun je het zo verwonderd zeggen: Heere, U bent nog steeds dezelfde gebleven, Uw liefdevolle trouw en trouwe liefde, duurzaam, onveranderlijk, daarom beter dan het leven. En dan het derde de diepste reden die Spurgeon noemt. Het eerste Gods goedertierenheid, is Hij ten diepste Zelf, het tweede was Zijn goedertierenheid is duurzaam, constant, blijvend en het leven niet, en de derde reden waarom Gods goedertierenheid beter is dan het leven is, dat heeft de berijming heel treffend verwoord, want die zingt beter dan dit tijdelijk leven, is Uw goedertierenheid, omdat dit leven tijdelijk is. Even terugdenken wat het leven was, die prachtige porseleinen schaal, maar nu moet u er wel iets bij zeggen Bijbels gezien, die prachtige porseleinen schaal van het leven, die hangt aan een draad. Nog een beeld van Jonathan Edwards, als je nog beter kijkt zien we dat boven die schaal een draad zit die hem vasthoudt, dat onder die schaal, schrik maar wel, een geopende afgrond is, een poel die brandt van vuur en sulfer en eens komt er een dag dat die draad waar die porseleinen schaal van je leven aan hangt en vastgehouden wordt, dat die draad gaat rafelen en dat de een na de andere vezel ervan afknapt of dat zomaar plotseling die draad wordt doorgeknapt en doorgesneden. Het is een tijdelijk leven en als dan toch je leven wegzinkt en wegvalt in die poel die er onder zit en die afgrond waar het boven hing. Nooit gezien dat dat het leven is, nooit die draad gezien waar je leven aan hangt, nooit die afgrond gezien waar je leven boven hangt. Weet u, de duivel doet niets liever dan je blik zo verengen, dat je alleen maar inzoemt op die porseleinen schaal en je ziet die draad niet en je wil hem niet zien en je ziet die afgrond niet en je wil hem ook niet zien en je ziet alleen die schaal, hoe meer d'r opkomt, hoe liever ik het heb, hoe groter dat hij is, hoe langer dat hij is, hoe liever het me is en hoe beter dat het is en je bent er blind voor dat hij aan een draad hangt en boven een afgrond hangt. Zijn daar nou onze ogen voor open gegaan of moet de Bijbel je nog dwaas noemen. Dwaas, omdat je alleen maar die porseleinen schaal ziet en blind blijft voor die draad en voor die afgrond. Uw goedertierenheid is beter dan het leven, want je zou kunnen zeggen Gods goedertierenheid is een gouden ketting om die schaal heen geslagen, die vast ligt in Gods Vaderhand en als dan die draad gaat rafelen tot de laatste vezel knapt, hangt m'n leven aan die gouden ketting, waaraan God het optrekt en ophaalt tot in Zijn hemel en tot in Zijn heerlijkheid en dat Hij alles van die schaal afhaalt wat hier verdriet deed en geschonden heeft en geschonden is en dat Hij heel die schaal vollaadt me wat er op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde te vinden is en dat Hij die schaal zelf reinigt en zuivert tot in zijn nerven toe van alle zondige aard heen en van alle zonden waarin ik geboren ben. En Hij haalt die schaal op om het vol te doen met Zichzelf, met Zijn Christus, met Zijn liefde en met Zijn trouw, met het eeuwige

leven vol van Gods goedertierenheid, want die hangt niet aan een zijden draad en die is niet tijdelijk, maar die is eeuwig tot in de hemelen. Nou zegt Calvijn als je het dan daarmee vergelijkt, wat is dit leven anders dan een gevangenschap en dan een ballingschap, want dan is Gods goedertierenheid toch zoveel beter. Dan hoor je een Paulus getuigen: ik wenste wel ontbonden te worden, ik wenste wel van dit leven afstand te doen, want met Christus te zijn in Zijn goedertierenheid is zeer verre het beste, dan laat ik liever het leven los om Uw volle goedertierenheid eeuwig te mogen genieten. En dan zeggen ze het en dan doen ze het inde vervolgte kerk als ze voor het blok gezet worden, je leven kwijt raken en Gods goedertierenheid vasthouden of je leven vasthouden, maar Gods goedertierenheid verspelen. Dan maar m'n leven verliezen, ik zal Hem niet verloochenen, al kost het m'n leven, als ik Zijn goedertierenheid maar mag blijven ontvangen en als die me maar mag blijven vasthouden. Uw goedertierenheid zoveel beter dan dit leven. En ja gemeente, we ronden ook een beetje de preken van het eerste halfjaar af vanavond, als je dat nou zo ook ziet, dat leven en Gods goedertierenheid. Gods goedertierenheid mag ons verkondigd zijn, ons leven hangt aan die zijden draad boven de afgrond, dan is dit leven toch ook, toch juist, toch vooral genadetijd, voorbereidingstijd. Laat dat toch niet voorbijgaan, zonder Gods goedertierenheid te zoeken en te kennen, maar laten wij het leven dat we ontvangen toch vooral daarvoor besteden om Zijn goedertierenheid die redt van de eeuwige afgrond te zoeken en te kennen. Amen.